

BLAHOŽELÁME

Dňa 31. marca sa dožíva krásneho životného jubilea 85 rokov

Rudolf ONDROVIČ.

Všetko najlepšie, hlavne veľa zdravia a šťastia do ďalších rokov života želajú
dcéra, syn s manželkou a deti a pravnúčatá

Dňa 12.4. 2002 sa dožíva naša drahá, starostlivá mamička a manželka

Anka SCHÖNOVÁ

z Pezinka 70 rokov.

Pri tejto príležitosti

jubilatke blahoželajú a prajú zdravie, pohodu a požehnanie manžel a syn, ktorí dvíhajú pohár dobrého vína a prevolávajú živý, živý, živý!

Dňa 3. marca oslávila svoje sedemdesiate narodeniny najvyšší predseda Okresnej pobočky Zväzu protikomunistického odboja v Pezinku

Anton MALACKÝ.

Je aktívny aj v celoslovenskej organizácii, kde zastáva post podpredsedu so zameraním na sociálnu agendu. Mnohí Pezinčania ho poznajú ako neúnavného bojovníka proti pozostatkom bývalého režimu a za odstránenie krívd, ktoré napáchal. Jubilatovi blahoželáme. (L)

SPOMÍNÁME

Dňa 11. apríla 2002 uplynie 20 rokov, čo nás navždy opustil drahý manžel, otec a starý otec
STANISLAV MIKLENČIČ.

Kto ste ho poznali venujte mu prosím tichú spomienku.

Manželka Zita a dcéry s rodinami

Výstava I. Bencovej

V Galérii G5 bola 15. marca otvorená výstava maliarky Ivety Bencovej (nar. 26.11. 1968 v Rimavskej Soboti), ktorá žije v Pezinku. Je to jej druhá samostatná výstava v našom meste, predtým sa prezentovala v Dome Jána Kupeckého (1984). Tvorbu I. Bencovej poznajú nielen na Slovensku, ale aj v Japonsku a v Poľsku.

Výstava potrvá do 30. apríla 2002. (mo)

Prezentácia publikácie

V Slovenskom Grobe sa 14. marca uskutočnila prezentácia publikácie Sprievodca malokarpatskou vínnou cestou a vyhodnotenie projektu PHARE CBC. Organizátorom bolo Združenie malokarpatská vínná cesta, MOS Pezinok a Grobský dvor.

Pezinský rodák bol rytierom

František Meissl pochádzal z rodu rakúskych šľachticov. Jeho starý otec Leopold von Meissl vlastnil panstvo vo Freyendorfe. Otec Eduard von Meissl sa presťahoval do Pezinka a 6. novembra 1832 bol prijatý za pezinského mešťana. Tu spoznal a neskôr si vzal za ženu Teréziu Katarínu Dreherovú. Roku 1837 (9.1.) sa im narodil syn, ktorý dostal pri krste tri mená - František, Karol, Imrich. Z nich používal zásadne iba meno František. Elementárnu školu navštevoval v Pezinku, po nej nasledovalo piaristické gymnázium vo Svätom Jure. Jeho ďalšie študenské kroky viedli do Viedne, kde bol promovany na lekárnik.

V nasledujúcom období, začiatkom 60-tych rokov 19. storočia sa vracia do Pezinka, tu strávil väčšinu svojho produktívneho života. Po otcovi prebral vedenie lekárne. V roku 1862 sa stáva pezinským lekárnikom. Krátko nato si berie za manželku Karolínu Šmogrovičovú z pezinskej rodiny obchodníka so železom Pavla Šmogroviča. V tomto období sa postupne začína už angažovať v aktivitách pre mesto a jeho obyvateľov.

Bol členom Mestského zastupiteľstva, viackrát mešťanomom a mestským kapitánom, najmä v 70-tych rokoch a taktiež predsedom mestskej stolice. V roku 1872 bol spoluzakladateľom a riaditeľom spriatelne (Pezinsko-modransko-Svätotajurská sporiteľňa). Bol tiež zakladateľ a veliteľ hasičského spolku (1874 - 1905 činný a potom až do smrti čestný člen). Úspešne zvládol

úlohu tútora mestských sirôt. Panovník František Jozef mu za zásluhy vo verejnej činnosti udelil v roku 1896 čestný rytiersky rád, titul rytier odvtedy sprevádzal jeho meno. Málokto sa zmieňuje o tom, že bol prvým, hoci stručným sumarizátorom

na vlastné riziko. Zaujímavým materiálom opisujúcim udalosť iniciovanú F. Meisslom je v maďarčine napísaný život výtvarného umelca Jána Kupeckého z r. 1899. "Jeho (Kupeckého) malý rodný dom dodnes stojí na okraji Pezinka na Hrnčiarskej ul.

174 - podľa peknej kresby pána Ferencza Meissla, podporovateľa umenia a pezinského humanistu uverejňujeme zobrazenie domu. Pred 20 rokmi na základe iniciatívy rovnakého pána (Meissla

František von MEISSL (9.1. 1837 - 28.1. 1934)

dejin Pezinka. Brožúra mala názov Boz in = B a z i n = P ö s i n g = Bösing Königliche Freistadt im Komitate Pozsony am Fusse der Kleinen Karpathen. Vytlačená bola v Trnave roku 1902. Predpokladá sa, že v tomto elaboráte Meissl čerpal zo spisu Jána Polnera zo 60-tych rokov 19. storočia (bol napísaný po latincky a je nedostupný).

Svoj vzťah k zberateľstvu a histórii naplno realizoval až ako penzista po roku 1905. Historické a pamätné predmety, ktoré zbieral už dávnejšie, zhromaždil na radnici v pamätnej izbe. Tak vzniklo malé mestské múzeum. Predmety po zrušených cechoch - truhlice, cínové krčahy, korbele, listiny, insignie mestskej správy zástava pečatidla - dodnes tvoria dôležitú kostru exponátov Malokarpatského múzea. V pohnutých časoch vojny a premeny režimov ich František Meissl uchovával a chránil

p.a.) umiestnili Pezinčania na dom peknú pamätnú tabuľu. Táto pamätná tabuľa (1x0,7 m) je zhotovená zo šedého mramoru a jej pozlátený nápis znie: Geburtshaus des Johann Kupetzky 1667".

V tomto vzdaní úcty známemu v Pezinku narodenému barokovému portrétistovi možno popri oficiálnych dôvodoch predstaviteľa mesta hľadať aj inú osobnú dimenziu, sám rád maľoval a kreslil. Známych je viaceré jeho prác s motívmi rodného Pezinka a okolitých pamätihodností Trlinok (dnes Vínosady), Brunovce, Kráľová, Budmerice a rôzne iné.

Posledné obdobie svojho života po rozpade Rakúska-Uhorska strávil mimo Pezinka v Rakúsku. Práve z tohoto obdobia nemáme žiadne bližšie údaje. Zomrel 28.1. 1934, pohreb sa uskutočnil 30.1. 1934 v Sierndorfe pri Stockerau v Dolnom Rakúsku.

F. Meissl mal tri deti - Augusta, Izabelu (vydatú Jurekovú) a Rudolfa. Z nich najstarší August (Eduard, František plné meno) nadviazal na otcovu záľubu v maľbe a ako akademický maliar pôsobil v Nemecku a Rakúsku. V Malokarpatskom múzeu máme zachovaný jeden akvarel zachytávajúci pohľad na mesto Pezinok.

Mgr. J. Motešický
Malokarpatské múzeum

Z tvorby Štefana Prokopa

Druhé tohtoročné číslo mesačníka Slovenské pohľady je ilustrované kresbami a medailami z tvorby pezinského sochára Štefana Prokopa (1941 - 1987).

Na 2. str. obálky je článok *Reflexie Š. Prokopa* o tvorbe. Za pozornosť stojí i článok Ľubomíra Podušela *Štefan Prokop - Súborné*. **P. Šoula**

Spoločenská kronika

Noví občiankovia

Erik Zapletal	24.1.
Zuzana Gagová	29.1.
Andrej Štrbík	1.2.
Lea Vrábelová	6.2.
Tobias Hiner	11.2.
Lukáš Obrtlík	14.2.

Zosobášili sa

Peter Štilhammer a Renáta Škrípová
Matej Kollárik a Jana Štefíková
Martin Cibulka a Zuzana Grňová
Martin Búbela a Zuzana Talábová
František Packa a Martina Grgáčová
Stanislav Antalec a Janka Giertlová

Opustili nás

Jozefína Rošťáková, 61 r. 14.1.

Iveta Sandtnerová, 38 r.	29.1.
Ľudmila Dubeková, 76 r.	31.1.
Pavla Strapáková, 82 r.	12.2.
Jozef Doman, 83 r.	12.2.
Gizela Sandtnerová, 82 r.	14.2.
Viktória Krajčovičová, 84 r.	15.2.
Milan Mičuch, 70 r.	15.2.
Katarína Plavá, 95 r.	19.2.
Brigita Balážová, 70 r.	22.2.
Margita Bognárová, 80 r.	24.2.
Viola Stančeková, 60 r.	1.3.
Anna Klimová, 70 r.	3.3.

Naši jubilanti

70-roční

Vladimír Kučera	1.3.
Štefan Nagy	4.3.
Viliam Schmidl	10.3.
Johana Reichbauerová	11.3.
Jozefa Vozatárová	12.3.

Zuzana Černeková	15.3.
Jozef Tóth	15.3.
Zuzana Zabadalová	16.3.
Jozef Fabiankovič	20.3.
Walter Schlegel	26.3.
Oto Chmelár	30.3.

75-roční

Jolana Záhradníková	3.3.
Antónia Odehnalová	8.3.
Pavel Honzík	11.3.
Mária Balážová	16.3.
Jolana Sandtnerová	20.3.

80-roční

Mária Čížiková	8.3.
Mária Lačná	8.3.
Magdaléna Lysá	11.3.
Františka Slaná	15.3.
Terézia Osuská	24.3.
Vincent Kapec	27.3.
Etela Hollá	30.3.

85-roční

Rudolf Ondrovič	31.3.
-----------------	-------

91-roční

Hermína Pančuchová	10.3.
--------------------	-------